

idet man har flyttet Sennep fra Krydderier til Positionen Frø. Jeg synes, man nok har leget Rispus, om jeg saa maa sige, med Sennepen. Jeg tillod mig den Gang at bemærke, at man havde taget Tolden bort fra raa Sennep og havde samtidig forhøjet Tolden paa malet Sennep, og det saa grimt ud den Gang, fordi de stode ved Siden af hinanden. Nu har man imidlertid flyttet den raa Sennep hen paa et andet Sted og gjort den fri. Der er ikke sket noget reelt, og det er ikke godt at saa Dje paa, men Modsigelsen er der alligevel. Jeg synes, at enten maa man beholde Tolden paa Sennepfrø — men jeg har for øvrigt ikke noget imod, at man tager den bort — eller ogsaa er der ingen Anledning til at beholde Told paa den malede Sennep. Saa vidt jeg husker, er det 25 Ore, man har sat for det færdige Produkt, saa at man dog her beholder en forhøjet Beskyttelse lige over for den Nedsættelse, man har foretaget for Raaproduktet. Jeg skal henstille, om man ikke kunde undtage malet Sennep fra de øvrige Krydderier og nedsætte den med Raatoldens Beløb. Gummil og Harpikser ere fastholdte toldfri. — Jeg kommer nu til en Post, som jeg tror, at man burde have lidt Told paa, hvilket vilde være i Landbrugets Interesse uden at skade andre. Vilde det ikke være rigtigt, om man lagde lidt Told paa Halm, Haffelse, Hø, Siv og Straa? Det er af den Slags Ting, som vi her i Landet have, ja, jeg tror at turde sige Millioner af Læs af, som ligge hen uden at bruges og uden at give Penge. Det smides paa Marken eller i Møddingen og har kun en lille Værdi, ja, man maa næsten sige er værdiløs. Blot fordi der kommer nogenlunde billige Tilbud fra Udlandet, eller fordi man ikke har Hænderforbindelse eller af andre Grunde, bliver det ikke solgt. Det er et rent nationaløkonomisk Tab, naar vi saa den Slags Ting fra Udlandet, Ting, som vi have Masser af herhjemme, og som vi ikke kunne saa noget for. Under saadanne Forhold er det et rent nationaløkonomisk Tab ikke at lægge Told paa. Jeg vil henstille, at der f. Eks. opføres en Told af $\frac{1}{2}$ Ore pr. Pd. Det vil sikkert komme Landbruget i en ikke ringe Grad til gode. — Under Position 69: Jord- og Lerarter, har det ærede Medlem for Horsens (Wulff) stillet Forslag om at lægge Told paa Mursten. Jeg vil nu indrømme, at der ikke i Djeblikket er nogen Grund til at lægge Told paa Mursten for at beskytte Murstensfabrikanterne, men paa den anden Side tror jeg, at det nationaløkonomisk set vilde være fag, hvis man beskyttede Mursten, eller havde været flogt, hvis man allerede

havde haft Murstenene beskyttede. Murstensfabrikationen er en aldeles naturlig Industri her i Landet. De Folk, der have Arbejde derved, have en god Løn, og Fabrikanterne tjene ikke saa lidt samtidig med, at vi have Raamateriale nok. Ikke desto mindre ser man, at vi sidste Aar indførte 60,000,000 Sten. Man kan forudsætte, at hvis man beskytter Stenene noget, ville vi have en saa stor Teglværksindustri her i Landet, at vi selv kunde forsyne Markedet herhjemme, og hvis vi i dette Djeblik havde haft saa mange og saa store Teglværker, at de fuldstændig kunde tilfredsstille Efterspørgslen, vilde Stenene sikkert ikke have været dyrere, tværtimod billigere. Det rigtige vilde have været, at vi selv havde fabrikeret disse 60,000,000 Mursten, som vilde have givet vellønnet Arbejde for ca. 600 Arbejdere og have givet Avance til en halv Snes eller flere Teglstensfabrikanter. Jeg tør ikke sige, at det vilde være flogt i Djeblikket at lægge Told paa Mursten. Murstenene ere dyre i Djeblikket, næsten ublu i Pris, men hvis der paa dem blev lagt en Told af f. Eks. 1 Kr. pr. 1,000 Sten, som dog ikke skulde opkræves før om 3—4 Aar, tror jeg, det vilde have til Følge, at man vilde oprette saa mange Teglværker, at vi selv kunde forsyne os med Sten, og disse vare billigere, og vi vilde da selv tjene de Penge. Nu maa vi jo hente en Del Sten fra Thykland og bære Fragtomkostningerne. Det er imidlertid kun en Hensigt. Jeg tør vel ikke haabe, at Udvalget vil tage Hensyn til den, men jeg har dog ikke villet undlade at fremsætte den. — Jeg kommer dernæst til Positionen Aparges, Blomkaal, Agurker, Grønærter osv., samt Blomster. Der er Flertallet gaaet til den modsatte Yderlighed af, hvad det gjorde ved 1ste Behandling. Jeg tillod mig den Gang at kritisere den overordentlig høje Told, man havde foreslaaet, idet jeg saa saadan paa det, som om det vilde være det samme som at beskytte vor hjemlige Drivhuskultur mod Udlandets Sol. Saadan en Told som 6 Kr. paa Roser, 20 Ore paa Agurker, eller 5 Ore paa Gulerødder, var efter min Mening en forfærdelig høj Told. Det var ikke en Beskyttelse for denne Industri eller dette Haandværk under lige Vilkaar med Konkurrenterne i Udlandet, men jeg kritiserede det ikke saaledes, at det var mit Ønske, at man helt skulde tage Tolden bort. Jeg tror, at det er formaalstjenligt at man lægger en mindre Told paa Havefager, og saavidt jeg forstod den højtærede Minister, ønskede han heller ikke Tolden paa Havefager helt affastet. Jeg ved ikke, om